

(Michel van de Mheen)

Hawgsmoke 2018

ΣΥΝΑΞΗ «ΚΑΠΡΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ»!

Αν και συνήθως είναι τα B-2A που κλέβουν την παράσταση στην αεροπορική βάση Whiteman στο Μισούρι, στα μέσα Οκτωβρίου 2018 ήταν η σύναξη των A-10, που έκαναν προσωρινή «κατάληψη» για τη διεξαγωγή της Hawgsmoke 2018, με οικοδέσποινα την 303η Μοίρα Μαχητικών, μια μονάδα Warthogs ενταγμένη στο 442ο Operations Group που εδρεύει εκεί.

Με τη συνεργασία των Stefan Goossens/4Aviation και Michel van de Mheen

Η *Hawgsmoke* είναι μια άσκηση μονάδων της ενεργού αεροπορίας της USAF, της εφεδρείας της (Air Force Reserve) και της Αεροπορικής Εθνοφυρούρας, που αξιοποιούν τα παλαιά μαχητικά A-10 Thunderbolt II, επικεντρωμένη σε διαγωνιστική διαδικασία χρήσης όπλων. Δεν αφορά κάποια πολυήμερη διαδικασία ούτε καν έχει τακτικά σενάρια διεξαγωγής, αλλά προσφέρει

στους συμμετέχοντες την ευκαιρία να αποδείξουν ανάμεσα στους ομοίους τους τις δεξιότητές τους στην αξιοποίηση του παλαιά μαχητικού, που παρά τις... «προσπάθειες» της Αμερικανικής Αεροπορίας να τα αποσύρει, αυτό δεν λέει να περάσει στη λήθη του χρόνου.

Τυπικά, κάθε Μοίρα που πετά Thunderbolt II

στέλνει τέσσερα αεροπλάνα με τέσσερις πιλότους της και το απαραίτητο προσωπικό εδάφους που διαγωνίζονται για διακρίσεις σε διάφορους τομείς. Είναι όμως κυρίως μια καλή ευκαιρία για τους Warthog drivers να βρεθούν μαζί σε μια συνάντηση συναδελφικότητας, συντροφικότητας και έντονων δράσης στα πεδία βοήλων και ασκήσεων.

«Η κοινότητα των πιλότων A-10 δεν είναι μεγάλη αλλά είναι πολύ δεμένη» λέει ο επικεφαλής Patrick «Fodog» Glen, χειριστής στην 303^η FS και επικεφαλής της διοργάνωσης της *Hawgsmoke 2018*, και προσθέτει: «Οι περισσότεροι που πετούν Warthog ξεκίνησαν με αυτό το αεροπλάνο και θα ολοκληρώσουν την καριέρα τους στο πιλοτήριό του. Υπάρχουν ακόμη πολλοί που πετούσαν A-10 στο Ιράκ το 2003 στην ενεργό αεροπορία και σήμερα συνεχίζουν στην Εθνοφυρούρα. Κάποιοι έχουν έλθει από άλλους τύπους και δεν πρόκειται να ξαναλλάξουν στο μέλλον. Αυτό δεν συμβαίνει στα F-15 και F-16, όπου οι αλλαγές τύπου είναι πάντοτε ένα ενδεχόμενο, ούτε έχουμε τους "παρεϊσάκτους" ΧΟΣ, γιατί... δεν διαθέτουμε πίσω κάθισμα. Το πλαίσιο αυτό μας δίνει περισσότερο από κάθε άλλη κοινότητα υπαμένων και είναι και ο λόγος που οι *Hawgsmoke* συνεχίζουν τόσα χρόνια. Είναι η ευκαιρία να βρεθούμε μεταξύ μας, να δούμε παλιούς συναγωνιστές, συναδέλφους, φίλους. Να πούμε ιστορίες και να μάθουμε τα νέα που έχουν συμ-

βεί από την προηγούμενη άσκηση».

Η διοργάνωση έχει τις ρίζες της στους διαγωνισμούς *Gunsmoke* με αντικείμενο αγώνα αέρος-εδάφους που διεξάγονταν στη Nellis AFB μέχρι και το 1995 και συγκέντρωναν ποικιλία τύπων αεροσκαφών και μονάδων. Οι *Gunsmoke* αποτελούν πλέον μακρινό παρελθόν και προσπάθειες να διατηρηθούν ή να αναβιώσουν «κληδικές» διοργανώσεις μαχητικών, βομβαρδιστικών και αεροσκαφών κρούσης ήταν βραχύβιες. Η *Hawgsmoke* είναι η μόνη που απέμεινε, με τη διαφοροποίηση ότι -πέραν του γεγονότος ότι αφορά μόνο τα A-10- διεξάγεται σε διάφορες βάσεις· συνήθως η νικήτρια Μοίρα έχει το προνόμιο να διοργανώσει την επόμενη άσκηση στην έδρα της. Η αναβίωση πραγματοποιήθηκε το 2000 και η διοργάνωση του 2018 είναι η ένατη στην ιστορία του θεσμού. Το 2016 νικήτρια αναδείχθηκε για δεύτερη φορά κατά σειρά η 47^η Μοίρα Μαχητικών «Dogratchers». Με δεδομένη όμως την πρόβλεψη στον κανονισμό της *Hawgsmoke* που δεν επιτρέπει δια-

δοκικές διοργανώσεις από την ίδια μονάδα και στην ίδια βάση, το καθήκον θα έπρεπε να πάει στη δεύτερη νικήτρια. Αυτή όμως ήταν η 25^η FS «Assam Draggins» που εδρεύει στη βάση Osan στη Νότια Κορέα και η μεταφορά της άσκησης στην Ασία ήταν τεχνικά αδύνατη. Έτσι η τρίτη νικήτρια, η 303^η FS «KC Hawgs», ανέλαβε να φέρει σε πέρας τη *Hawgsmoke 2018*, η οποία πραγματοποιήθηκε με επιτυχία την περίοδο 17-20 Οκτωβρίου, με τα αεροπλάνα να εξορμούν από τη Whiteman AFB και τη δράση να εξελίσσεται στο γειτονικό πεδίο βοήλης Cannon.

Πριν από την έναρξη της άσκησης η παράδοση των *Hawgsmoke* προβλέπει μια εκδήλωση μνήμης την ημέρα που οι ομάδες φτάνουν στη βάση της διοργάνωσης. Η τελετή «Lost Hawg» συγκεντρώνει όλους τους παρόντες για να θυμηθούν και να τιμήσουν τους υπαμένους που έχασαν τη ζωή τους πετώντας A-10. Διαβάζεται ο κατάλογος των πεσόντων, πραγματοποιείται η παραδοσιακή διέλιξη τεσσάρων αεροσκαφών που υλοποιούν τον τιμητικό

«missing man formation» και η εκδήλωση κλείνει με όλους να πίνουν ένα σφηνάκι ούισκι σπάζοντας στη συνέχεια τα ποτήρια τους σε μια εστία φωτιάς που καίει στο μέσον της συγκέντρωσης.

Αν και πυρήνας της διαδικασίας είναι η επίδοση των ιπταμένων στη χρήση όπλων, υπάρχουν και πολλοί παράπλευροι «διαγωνισμοί», όπως η τήρηση χρόνου δρομολογίων, η σωστή χρήση ασυρμάτου, ακόμη και η... συμπεριφορά έναντι των άλλων διαγωνιζομένων. Το κύριο γεγονός όμως και αυτό που κρίνει τα βραβεία είναι οι βολές πυροβόλου και η ρίψη εκπαιδευτικών βομβών με διάφορα προφίλ τεχνικών. Η ιδιαιτερότητα είναι ότι υπάρχει μόνο μια ευκαιρία να επιδειχθούν οι ικανότητες των χειριστών: τα τέσσερα αεροπλάνα κάθε ομάδας πετούν μια φορά στη διάρκεια της δεύτερης μέρας (η τρίτη μέρα είναι εφεδρική σε περίπτωση κακοκαιρίας). Όλοι οι συμμετέχοντες έχουν τα ίδια καύσιμα και πυρομαχικά και μοιράζονται τις ίδιες πληροφορίες. Η βαθμολόγηση γίνεται με συνδυασμό τεχνολογιών (κάμερες, αισθητήρες) και οπτικά δηλαδή με το μάτι! Τα αποτελέσματα, ατομικά και ομαδικά, που ανακοινώνονται την τρίτη μέρα στη διάρκεια της τελετής απονομής των βραβείων με βαθμολογίες σε όλες τις διαγωνιστικές διαδικασίες, είναι τελικά και κανείς δεν τα αμφισβητεί. Γίνονται γνωστές μόνο οι τρεις πρώτες θέσεις αλλά όχι και τα αναλυτικά σκορ, ενώ τα στοιχεία από τα συστήματα αξιολόγησης WISS (Weapons Impact Scoring System) και IRSSS (Improved Remote Strafe Scoring System) παραμένουν μυστικά ανάμεσα στα μέλη της οργανωτικής επιτροπής και τους βαθμολογητές. «Στην πραγματικότητα τα καταστρέφουμε μετά τη λήξη της διοργάνωσης και φυσικά δεν μοιραζόμαστε τίποτα με τις μονάδες μας ή τους προϊστάμενους σχηματισμούς. Αυτό θα χαλούσε όλο το πνεύμα της διοργάνωσης

Τα B-2 κυριαρχούν στη Whiteman AFB, αλλά στη Hawgsmoke 2018 πρωταγωνιστές ήταν τα A-10. (Stefan Goossens)

Στις δυο πρώτες φάσεις του διαγωνισμού τα αεροπλάνα πετούν με AGM-65, ατρακτίδια Litening και εκπαιδευτικές βόμβες. (Michel van de Mheen)

πάνω στο οποίο στηρίζονται οι Hawgsmoke. Αρκούμαστε στο να ξέρουμε ποιος βγήκε πρώτος, δεύτερος και τρίτος!» σχολιάζει ο επισημναγός Glen.

Η συμμετοχή στις Hawgsmoke είναι ανοικτή και προσκαλούνται όλες οι Μοίρες που αξιοποιούν τον τύπο, εκτός απ' όσες βρίσκονται σε επιχειρησιακή ανάπτυξη. Συνήθως οι ομάδες που συμμετέχουν φέρνουν τα δικά τους αεροπλάνα, αν και φέτος, για διαδικαστικούς λόγους, τρεις από αυτές χρειάστηκε να δανειστούν αεροπλάνα από άλλες.

Σύναξη «Κάπρων του Πολέμου». (Stefan Goossens)

Οι ομάδες άρχισαν να φτάνουν στη Whiteman AFB την Τετάρτη 17 Οκτωβρίου 2018 υπό το άγρυπνο μάτι της ομάδας υποδοχής και στη συνέχεια πραγματοποιήσε επίδειξη η A-10 Demo Team της ACC (Air Combat Command) και έγινε η τελετή «Lost Hawg». Οι δοκιμασίες έλαβαν χώρα την Πέμπτη 18 Οκτωβρίου, στη διάρκεια των οποίων οι δώδεκα ομάδες αναχωρούσαν η μία μετά την άλλη για το Cannon range. Η διαγωνιστική διαδικασία αλληλάζει από χρονιά σε χρονιά προσαρμοζόμενη στον τόπο τέλεσης, αλλά γενικά έχει την ίδια φιλοσοφία. Στην περίπτωση της Hawgsmoke 2018 έπρεπε να ολοκληρωθούν πέντε επιμέρους φάσεις, η μία μετά την άλλη, στη διάρκεια πτήσης κάθε ομάδας.

Λίγο πριν την απογείωσή της κάθε τετράδα A-10 λάμβανε μια τυπική αναφορά «nine-line» με σχετικές οδηγίες για τον στόχο, όπως θα έστελνε σε επιχειρησιακές συνθήκες ένας προκεχωρημένος παρατηρητής JTAC που θα αιτείτο CAS. Στην προκειμένη περίπτωση το «αίτημα» αφορούσε την εξουδετέρωση μιας εχθρικής φάλαγγας που προσέγγιζε την περιοχή ενδιαφέροντος. Η τελευταία είχε φέτος μια ιδιαίτερη νότα, αφού βρισκόταν μέσα σε μια ιδιωτική φάρμα σε παρακείμενη αγροτική περιοχή του Μισούρι και ο ιδιοκτήτης της την είχε παραχωρήσει για την περίσταση. Πρόκειται για φανατικό υποστηρικτή των Warthog, όπως επισήμαινε και η γιγάντια επιγραφή «A-10'S KICK ASS» βαμμένη στη σκεπή ενός αχυρώνα για να την βλέπουν οι εναέριοι διερχόμενοι από και προς τη Whiteman AFB.

Αποστολή της κάθε ομάδας ήταν να επισημάνει τους στόχους, να τους ταυτοποιήσει και να τους «προσβάλλει» με Maverick, μια πραγματική πρόκληση μέσα στο γεμάτο λόφους εδαφικό ανάγλυφο και την έντονη δασοκάλυψη. Δεν πραγματοποιήθηκαν φυσικά πραγματικές βολές, αλλά οι κριτές χρησιμοποίησαν τα δεδομένα εγκλωβισμού του ερευνητή στην κεφαλή του AGM-65 που αποθηκεύονταν, και αξιολογήθηκαν για να επιβεβαιώσουν τις επιτυχημένες «προσβολές». Οι τέσσερις επόμενες φάσεις υλοποιούνταν στο Cannon range: «ρίψεις» εκπαιδευτικών βομβών με τρεις διαφορετικές τεχνικές που ολοκληρώνονταν με προσβολή πυροβόλου.

Πιο συγκεκριμένα, στην πρώτη από αυτές κάθε A-10C έπρεπε να εκτελέσει άφραση BDU-33 με βύθιση υπό «υψηλή» γωνία HADB (High Angle Dive Bomb) 30 μοιρών. Οι εκπαιδευτικές βόμβες των 25 λιβρών προσομοιώνουν τα χαρακτηριστικά των γενικής χρήσης, χαμηλής οπισθέλκουσας Mk82 των 500 λιβρών και είναι εξοπλισμένες με ένα μικρό καπνογόνο που επισημαίνει το σημείο πρόσκρουσης. Κάθε πιλότος είχε δικαίωμα να εκτελέ-

(Michel van de Mheen)

Οι «Red Devils» της 107ης FS θυμούνται την D-Day. (Stefan Goossens)

Το κροτάλισμα του GAU-8 παραμένει αξέχαστο σε όσους το έχουν ακούσει... και ακούστηκε πολλές φορές στη διάρκεια της Hawgsmoke 2018. (Stefan Goossens)

Άποψη του πεδίου βολής Cannon στο οποίο εξελίχθηκε η Hawgsmoke 2018. (USAF)

σει μέχρι και δύο διελεύσεις ανά προσβολή πάνω από τον στόχο, πραγματοποιώντας την άφηση από ελάχιστο ύψος 4.500 ποδών και από διεύθυνση προσέγγισης της επιλογής του (συνήθως για να ευθυγραμμίζεται προς τον πλέοντα άνεμο και έτσι να περιορίσει την επίδρασή του αυξάνοντας την ακρίβεια βολής). Η επόμενη προσβολή αφορούσε άφηση BDU-33 από ελάχιστο ύψος 1000 ποδών υπό «χαμηλή» γωνία LALD (Low Angle Low Drag) 20 μοιρών. Η τρίτη και τελευταία αφορούσε βόμβα μεγάλης οπισθέλκουσας με ρίψη LAHD (Low Angle High Drag) 20 μοιρών και με ελιγμό «pop-up»: ο πιλότος προσέγγιζε σε μικρό ύψος και εκτελούσε απότομη άνοδο προκειμένου να επισημάνει τον στόχο, ακολουθούσε βύθιση και στη συνέχεια άφηση από ελάχιστο ύψος 300 ποδών. Η διαφοροποίηση από τις προηγούμενες περιπτώσεις ήταν ότι η βόμβα ανέπτυσσε αεζιπτό για να επιβραδύνει την πτώση της επιτρέποντας στο αεροσκάφος να διαφύγει.

Κάθε Thunderbolt II έριξε δύο βόμβες ανά προφίλ προσβολής και μέτρησε η καλύτερη επίδοση που υπολογίστηκε με τριγωνισμό από τις καταγραφικές κάμερες που υπάρχουν στο Cannon range

ως απόσταση του σημείου πτώσης από τον στόχο. Η «low angle pop-up» προσβολή ήταν σίγουρα η πιο δύσκολη, αλλά η χρήση πυροβόλου ήταν η πιο... διασκεδαστική. Κάθε αεροπλάνο είχε στην αποθήκη αναχωρησίας του GAU-8 εκατό φυσίγγια και μπορούσε να εκτελέσει τρεις διε-

«Missing man formation» για τους ιπταμένους που έχασαν τη ζωή τους πετώντας A-10. (Stefan Goossens)

Στόχοι στο Cannon Range. (USAF)

λεύσεις, όλες σε χαμηλή γωνία, σε μέσο ύψος 75 ποδών. Στο πρώτο πέρασμα οι πιλότοι έπρεπε να επισημάνουν τον στόχο τους (μερικά παλιά M113), πριν επιχειρήσουν βολές στη δεύτερη και την τρίτη διαδρομή τους.

Όπως φαίνεται και από τον σχετικό πίνακα, η 74^η Μοίρα από τη Moody AFB σάρωσε τα βραβεία του Hawgsmoke 2018 σε ομαδικό επίπεδο, περιλαμβανομένου και του επίζητου AI «Mud» Moore Trophy. Επιπλέον, τα τέσσερα μέλη της, οι σμηναγοί Pinch Vincent, Otter, Sock Razack και ο υποσμηναγός Hack Goodman, κατέκτησαν και το τρόπαιο Top Tactical and Top Conventional Team. Οι ομάδες της Hawgsmoke αποχαιρέτησαν το Μισούρι και έδωσαν ραντεβού για το 2020 στην Τζόρτζια. **Π&D**

Acknowledgements

Many thanks to LtCol. Walter, TSgt Jennings and SrA Kleyh for the hospitality and cooperation.

Νικήτριες Μοίρες στην ιστορία των Hawgsmoke

Έτος	Μοίρα
2000	118n FS «Flying Yankees»
2002	47n FS «Dogpatchers»
2004	Δεν πραγματοποιήθηκε
2006	303n FS «KC Hawgs»
2008	190n FS «Skull Bangers»
2010	190n FS «Skull Bangers»
2012	357n FS «Dragons»
2014	47n FS «Dogpatchers»
2016	47n FS «Dogpatchers»

Αν και για τους αμύητους οι Hawgsmoke μοιάζουν με ένα φιλικό ανταγωνισμό ανάμεσα σε Μοίρες που συγκεντρώνονται ένα τριήμερο για να... περάσουν καλά, το σίγουρο είναι ότι πρόκειται για μια πραγματική αναμέτρηση που ξεχωρίζει την «ήρα από το σπύρι». Ο αξιωματικός εκπαίδευσης όπλων της οικοδέσποινας μονάδας είναι αυτός που επιλέγει τους στόχους αλλά και τα προφίλ των προσβολών, τα οποία οι διαγωνιζόμενοι δεν μαθαίνουν μέχρι και το πρωινό διεξαγωγής της άσκησης. Στη συνέχεια η όλη διαδικασία βαθμολογείται από τη στιγμή που οι τροχοί του πρώτου αεροπλάνου κάθε ομάδας αφήσει τον διάδρομο, έως ότου επιστρέψει και το τελευταίο. Οι χρόνοι και η τήρησή τους είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της επιτυχίας στις Hawgsmoke, όπως άλλωστε συμβαίνει και σε όλες τις αποστολές CAS.

(Michel van de Mheen)

(Michel van de Mheen)

Hawgsmoke 2018, οι συμμετοχές

Μοίρα	Έδρα
303n FS «KC Hawgs»	Whiteman AFB, Μισούρι
358n FS «Lobos»	Whiteman AFB, Μισούρι
75n FS «Tiger Sharks»	Moody AFB, Τζόρτζια
354n FS «Bulldogs»	Davis-Monthan AFB, Αριζόνα
107n FS «Red Devils»	Selfridge Air National Guard Base, Μίσιγκαν
47n FS «Terrible Termites»/«Dogpatchers»	Davis-Monthan AFB, Αριζόνα
190n FS «Skullbangers»	Gowen Field Air National Guard Base, Αϊντάχο
104n FS «Fighting Orioles»	Warfield Air National Guard Base, Μέριλαντ
163n FS «Blacksnake»	Fort Wayne Air National Guard Station, Ινδιάνα
357n FS «Dragon»	Davis-Monthan AFB, Αριζόνα (χρησιμοποιώντας αεροπλάνο της 354ης FS)
76n FS «Vanguards»	Moody AFB, Τζόρτζια (χρησιμοποιώντας αεροπλάνο της 303ης FS)
74n FS «Flying Tigers»	Moody AFB, Τζόρτζια (χρησιμοποιώντας αεροπλάνο της 75ης FS)